

му предлажу да иде у Љубљану и да тамо студира теологију. Прешерен не пристаје и мучи се даље у Бечу са малом стипендијом. Најзад добије опет једно место као домаћи учитељ; односи са стрицем се поправљају, он наставља студије. 1828 је положио докторат права.

По завршеним студијама Прешерен је опет у Љубљани где ради као „бесплатан практикант у финансијској прокуратури“. Два пута конкурише за практиканта у Целовцу где се плаћало триста форината, али оба пута без успеха. Најзад се реши да учини крај беди и поднесе оставку на бесплатну службу. У том расположењу постала је она горка његова песма: „Опроштај с младошћу“.

Из Љубљане, Прешерен је отишао у Целовац где је неко време приватно живео и студирао. 1832 положио је адвокатски испит. Опет се вратио у Љубљану и ступио као адвокатски приправник прво у канцеларију д-ра Баумгартнера, затим доктора Хробата.

У то време доживео је своје две судбоносне љубави. Јулија Примчева, предмет једне Прешернове љубави, његов песнички идеал, инспирисала га је за најлепше песме које има словеначка књижевност. Као Петрарка Лауру, Прешерен је Јулију први пут видео у цркви. Биографи и књижевни историчари кажу да је била најбогатија девојка у Љубљани. Имала је седамнаест година, била је плава, не особито лепа. Васпитана у немачком духу, није ни читала песме највећег словеначког песника њој посвећене; нити је, очекујући богатог младожењу, марила за сиромашног адвокатског писара. Прешерен није могао да јој се приближи.

Друга љубав Прешернова односи се на Ану Јеловшек, петнаестогодишњу девојчицу необичне лепоте, која је била бона код доктора Хробата, где ју је Прешерен упознао. Ана Јеловшек није била образована и није могла да разуме песника. Какво је душевно стање Прешерново било у то време, види се из његовог писма Вразу. „Мога имена, каже он, нестало је код Словенаца! Ја радим седам сати код господина д-ра Хробата да бих могао два сата да пијем код старе „Мете“ (љубљанска крчма).